

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

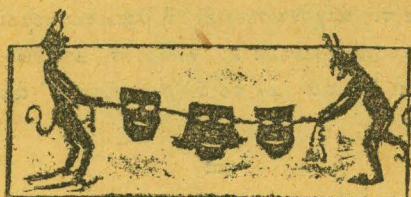
ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΘΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ ΔΕΚΤΑΙ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΛΦΕΤΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 10.

ΑΛΛΟΔΑΠΗΣ ΦΡ. 10.



Ὁ Γιάννης κι' ὁ Μαρῆς,
μελοῦνε κι' ἀπορεῖς.

Μ. — Στὴ διαθήκη τὸ λοιπὸν πῶς ἀκριβῶς μᾶς βάνει
ὁ μέγας εὐεργέτης ;

Γ. — Ἀκόμα δὲν κατάλαβες ;

Μ. — Ἀκόμα μωρὲ Γιάννη !

Γ. — Δὲν κάνεις τὸ λογαριασμό ;

Μ. — Μὰ δὲν τὸ ὑποθέτεις
πῶς ἓνας βλάκας σὰν ἐμὲ σαστίζει καὶ τὰ χάνει
σὲ τόσα ἑκατομύρια λογαριασμοὺς νὰ κάνῃ ;

=

Ἐπειτα μήπως ἀδερφέ σου λὲν καὶ τὴν ἀλήθεια ;

Ἐδῶ ἀκούς καθημερινῶς χιλιάδες παραμύθια.

Μὴ πλούσιονε σὲ κάνουνε καὶ σὲ χορταίνουν λόγια,
μὴ τὸ Σπιτάλιο σου χτυποῦν κι' ἀρχίζεις μυρολόγια.

Γ. — Ἐν πρώτοις τὸ κεφάλαιον αὐτὸ ποῦ μᾶς ἀφίνει
σὲ μὴ τῆς Λόντρας τράπεζα αἰώνια θὰ μείνῃ
κι' ἐμεῖς τοὺς τόκους μοναχὰ θὰ πέρνωμ' ἀπὸ καί.

Μ. — Ὡστε λοιπὸν μ' ἐγέλασαν ποῦ μοῦπαν μερικοὶ
πῶς τὰ παρακατάθεσαν εἰς τὴ Σταφιδική ;

=

Γ. — Καὶ εἰς διάστημα, Μαρῆ, νομίζω χρόνων εἴκοσι
μόνον ἑννέα δέκατα τῶν τόκων μᾶς ἀνήκωσι
καὶ τ' ἄλλο ἓνα δέκατον θὰ μένῃ καὶ θ' ἀφίνεται

ὅλο στὴν ἴδια τράπεζα κεφάλαιον νὰ γίνηται.

Ἐννέα λοιπὸν θὰ πέρνωμε' κι' αὐτὸ ποῦ θ' ἀφαιρεῖται
κεφαλαιοποιεῖται

καὶ δεῦτε ψάλλωμεν Μαρῆ μετὰ φωνῆς βαρείας,
σήμερον τὸ κεφάλαιον ἡμῶν τῆς σωτηρίας.

=

Ἐννέα δέκατα λοιπὸν κι' ἓνα ποῦ μένει δέκα

— στὰ λογαριάζω δηλαδὴ σὰ νᾶσουνε γυναῖκα —

ἐν μόνον θὰ προστίθεται κι' ἑννέα θ' ἀφαιροῦνται
δι' ἔργα φιλανθρωπικὰ στὸν τόπο νὰ δωροῦνται.

Καὶ μετὰ χρόνους εἴκοσι ἢ πρόσθεσις ἐκείνῃ
κεφάλαιον θὰ γίνη

καὶ τότε πᾶς θὰ πέρνωμε τὸν τόκον τῶν χρημάτων
χωρὶς νὰ γίνῃ πρόσθεσις κι' ἀφαιρέσις κλασμάτων.

=

Μ. — Τί τόκος θὰ μᾶς δίδεται λοιπὸν ἀπάνου κάτου ;

Γ. — Μὲ τὴν ἀφαιρέσιν λοιπὸν ἐκείνου τοῦ δεκάτου
μένουν ἑννέα δέκατα εἰσοδημάτων στέραιον
ἔπειτα τὸν κλασματικὸν τὸν τρέπεις εἰς ἀκέραιον
καὶ πολλαπλασιάζεις

κι' ὅ,τι γινόμενον θὰ βρῆς στὴν τζέπη σου τὸ βάζεις.

=

Στάπα νομίζω καθαρὰ κι' ἀπ' ὅλους ὠραιώτερα.

Μ. — Τώρα καὶ τώρα δηλαδὴ μ' ἐμπέρεψες χειρότερα.

Ἐγὼ δὲν ξέρω νὰ μετρῶ οὔτε τὰ δάχτυλά μου

καὶ μ' ἔρριξες στὰ κλάσματα νὰ χάσω τὰ μυαλά μου ;

Ποῦ νὰ γυρεύω πρόσθεσις κι' ἀφαιρέσις δεκάτων !

Εὐτῆνες εἶναι ἀλγεβρες γιὰ τὸν Κωσταντακάτον.

Ἐγὼ, βέβαιον ἔχω, δὲν ξέρω τίποτ' ἄλλο

παρὰ πῶς μᾶς ἀφήκανε κεφάλαιον μεγάλο

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΕΟΥΡΙΟΥ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΕΟΥΡΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

AL 24V1430060

καὶ βρίσκω μὲ τὴν κρίσι μου καὶ μὲ τὸ λογικὸ μου
πῶς πρέπει νὰ μοῦ ὠσόουνε κι' ἐμὲ τὸ μερτικό μου !

=

Γ. — Μαρεῖ δὲν σκέφτεσαι καλὰ καὶ νὰ μὲ συμπαθήσης;
τί θὰ ξεστήσης μασκαρεῖ
ἂν πάρης τώρα τὸν παρῶ;
Θὰ πᾶς νὰν τὰ μεθύσης !

Ἐνῶ ἂν μένουν διαρκῶς στῆς μπάνκας τὸ ταμεῖον,
θᾶχης καὶ σὺ δικαίωμα γιὰ τὸ νοσοκομεῖον
κι' ἂν σ' ἀγαπήσῃ μάλιστα κανένας βουλευτῆς
μπαίνει κι' ἀπὸ τὰ σήμερα προτοῦ σακατευτῆς.

=

Τί εὐτυχῆς. μωρὲ Μαρεῖ, ἡ γενεὰ ἡ μέλλουσα !
Θε' ν' ἀρρωστάῃ δηλαδὴ θέλουσα καὶ μὴ θέλουσα !
Τί κινήσεις θὰ γίνονται στὸν τόπο μας ἐτότες
πεῦ καθ' ἡμέραν θᾶρχονται χιλιάδες πατριῶτες
ἀπὸ τὰ μάλλον μακρινὰ κι' ἀπόκεντρα σημεία
γιὰ νὰ πεθαίνουν εὐτυχεῖς μὲς τὰ νοσοκομεῖα !

=

Καλότυχος μωρὲ Μαρεῖ, ποῦ ζῇ σ' ἐξῆντα χρόνους
νὰ ἰδῇ τοὺς τρισευδαίμονας ἀρρώστους ἀπογόνους.
Καλότυχος, μωρὲ Μαρεῖ, ποῦ ζήσῃ νὰ θαυμάσῃ
τὴ νέα μας τὴν πλάση
ποῦ εἰς τὸν κόσμον θᾶρχεται καὶ μόνον θὰ τυράζῃ,
μιά ὥρα γενιγορώτερα ν' ἀρχίσῃ νὰ γηράζῃ
κι' ἡ μαύρη πρίν τῆς ὥρας τῆς νὰ γίνεταί συμπαραλία
γιὰ νὰ περνᾷ χρυσὴ ζωὴ κλεισμένη στὰ σπιτάλια.

=

Τί ἔργα θὰ μᾶς γίνουνε· τί θαύματα θαυμάτων !
Ὅποιον θὰ θαυμάζωμεν πληθώραν ἰδρυμάτων !
Κι' ἂν ὑγιὲς θὰ τριγυρνᾷς χωρὶς δουλειὰ στοὺς δρόμους,
τότε βεβαίως σβύνεσαι ἀπὸ τοὺς κληρονόμους·
ἂν ὅμως εἶσαι τυχερὸς νὰ σπάσῃ τὸ ποδάρι σου,
ἢ σ' εὖρη κιτρινόθερμη νὰ λυώσῃ τὸ τομάρι σου
ἢ ἂν ἀφ' τὴν ἀναδουλειὰ ἡ βίδα σου γυρίσῃ,
τότε μπορεῖ καὶ νὰ σταλῇς γιὰ κοῦρα στὸ Παρίσι.
Τὰ μέσα θᾶχης ἀφθονα ἂν ἀρρωστος σαπίζεις,
καλούμενος ἂν φαίνεσαι καθόλου μὴν ἐλπίζεις !

=

Μ. — Κρίμα λοιπὸν στὰ κιάτα μου πῶς εἶμαι κληρονόμος !
Τοῦλάχιστον ἂς εἶχαμε τὰς ἐκλογὰς συντόμως
μήπως γλυττώσουμε μ' αὐτές.

Γ. —

Πῶς νὰ γλυττώσῃς χορρα ;

μὴ δὲν τὸ ξέρεις τᾶχα

πῶς πλέον ἐγινήκαμε μὲ τὸ Ῥωμάνο ἓνα
καὶ θὰν τὸν ψηφίσουμε χωρὶς λεφτὸ κανένα ;
Στὸ νοῦ μας πλέον τὰ λεφτὰ δὲν πρέπει νὰ τὰ βάνουμε !
Ὅ, τι μᾶς πῇ ὁ Παναγιῆς ὀφείλομεν νὰ κάνουμε,
κι' ἂν εἶσαι βέρος καὶ παληὸς τῆς Μέκας μουσουλμάνος,
ἔστω καὶ μὲ ζημίαν σου θὰ κηρυχθῇς Ῥωμάνος.

=

Τὰ πάθη διαλύονται τὰ πρὸ σαράντα χρόνων·
κι' ὁ ὄχλος ὑποτάσσεται κι' ἡ κρέμα χαμηλώνει·
ὁ Ἄθως ἐπροσκύνησε τοῦ Παναγιῆ τὸν θρόνον
μπῆκε κι' ὁ γέρω Παναγιῆς στοῦ Ἄθου τὸ σάλονι.
Λησμονηθῆκαν ἡ ξυλιές, ἄσπρες καὶ μαῦρες μοῖρες·
πᾶνε μὲ τίς ἀρχόντισσες κι' ἡ μαυροκακομοῖρες·
ἀνέβηκαν τὰ χαμηλὰ κι' ἤλθαν τ' ἀπάνω κάτω·
ποῦ εἶσαι Ἄμπα νὰν τὸ ἰδῇς ἐτοῦτο τ' ἀπαράτο !

=

Βρὲ ποῦνε τὸ περήφανο τῶν ξυπολιζῶν κόμμα,
ποῦ σὲ βελάδες ἔρριχνε κεραυνοβόλον ὄμμα ;
Ποῦνε τὸ κόμμα τοῦ Λαοῦ μὲ τὴν ἐλπὴ στὸ πέτο ;
Καρνάβαλο μᾶς τῶκαμε ἡ ἀρχοντιά ἐφέτε !
Μωρὲς παιδιὰ ποῦ τρέχετε ; Μωρὲς παιδιὰ ποῦ πᾶτε !
Μιλῆτε μας τοῦλάχιστον καὶ μὴ μᾶς ἀγαπᾶτε !

=

Σὰ βαρήσῃ τὴ τρουμπέτα
τοῦ Μωάμεθ ἡ μπαρμπέτα,
ποῦ θὰ πᾶμε βρὲς παιδιὰ ;
Μῆς τὴ Μέκα θὰ κλειστοῦμε
στὴν ἐλπὴ νὰ ὀρκιστοῦμε,

ἢ θὰ πᾶμε στοῦ Ῥωμάνου νὰ μᾶς βάλῃ μυρουδιά ;
Τί σκαλιὰ θε' ν' ἀνεβῶμε ; Τί πορτόνι θὰ χτυπάμε ;
πέστε μου κι' ἐμὲ νὰ ξέρω ποῦ στὸ διάολο θὰ πᾶμε !

=

Ἀπὸ πάντα Βινιεράτος, ἀπὸ πάντα ξυπολιζῆς,
ἀπὸ πάντα στολισμένος μὲ τὸ φύλλο τῆς ἐλπίδας,
κρύος ἰδρωτὰς μὲ πιάνει ὅταν τὸ συλλεγιστῶ,
μὲ τὸ κόμμα τῆς περούκας πῶς θὰ συνεταιριστῶ.
Τόσα χρόνια στὰ σαλόνια τῶν ἐχθρῶν μας δὲν ἐπάτιχα·
μ' ἂν μὲ μπάστες μὲ τὸ ζόρι στοῦ Ῥωμάνου τὴν αὐλή,
νὰ μοῦ φέρετε μαντύλι νὰ μοῦ δέσετε τὰ μάτια
νὰ μὴ βλέπω τὸ Μποργάτο μὲ τὸ Μπλάσα νὰ μιλῇ !

ΤΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΚΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

ΤΟΥΤΟ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΕΒΕΛΛΕΤΩΝ

ΥΟΙΧΙ9ΤΑΠ . Π Η70ΛΛΥ3

Νὰ μὴ βλέπω μεταπράτες καὶ τῆς ἀγορᾶς ἀνθρώπους,
νὰ μιλοῦνε μὲ κυρίους πῶχουν ὄνομα καὶ τρόπους·
νὰ μὴ βλέπω κάθε γύφτο σὰν ἐμένα καὶ χαμᾶλη
νὰ μιλή μὲ τοὺς ἀρχόντους μ' οἰκειότητα μεγάλη,
γιατὶ σῆγουρα θὰ λάβω σθενιμέντο δυνατὸ
κι' ἴσως μῶρτη κι' ἀναγούλα κι' ἴσως κάμω κι' ἐμετὸ
καὶ βεβαίως οὔτε θέλω, οὔτε δηλαδὴ ποῦ κάνειι,
ν' ἀναστατωθοῦν ἡ δοῦλες γιὰ νὰ μῶβρουνε λεκάνη.

=

Μ. — Ἐτσι τᾶφερε βρὲ Γιάννη τῶν πραγμάτων ἡ φορὰ·
νὰ ψιφῆσης τὸ Ῥουμάνο καὶ νὰ μὴν ἰδῆς παρὰ·
κι' εἶναι βέβαια τὸ πρᾶγμα ὅπωςδήποτε σπουδαῖον
καὶ ζημία ταῦτοχρόνως μ' ἐννοεῖς, ὑπὲρ τὸ ζῆον
ἀλλ' ἀφοῦ κι' εἰν τελειωμένη τώρα πλέον ἡ δουλειὰ
ἂς προσμένωμεν τὴν ὥρα κι' ἂς μὴ βγάλωμε μιλιὰ.

=

Γ. — Λοιπὸν γιὰ τὸν Καρνάβαλο τί ξέρεις;

Μ. — Μῶχει γράφει,
πῶς μόλις ἔσω τῆς Βουλῆς ἡ ἐργασία πάψει
— γιὰτὶ πιγαίνει τακτικά
καὶ τοὺς κρατεῖ τὰ πρακτικά —
ἀμέσως καθὼς πάντοτε μὲ τὴν αὐλὴν του ὅλη
μπαρκάρεται στὸ Μανχανή κι' ἔχεται στ' Ἀργοστόλι.

=

Κι' ὁλοῦθεν παρατηρῶ
φέτος θὰ πεταχτοῦνε
οἱ μασκαράδες ἐν χορῶ
νὰ τὸν ὑποδεχτοῦνε.

Διληνάδες, Φαρακλάδες, Περαιτάδες, Σαμικαί,
μασκαράδες ἔχουν γίνοι ἀφ' τὴν ἄλλῃ Κυριακῇ.

Κι' ὁ Βασίλης ὁ Σταγκιὸς
ἔχει μᾶσκα καὶ ἐκεῖνος

κι' ὅλες τρέχουν στὴν Πεσάδα καὶ καθελαρώνουνε
σὲ λιθίς καὶ σὲ ληροστάσια νὰ τὸν καμαρώνουνε.

=

Γ. — Ἦλθε κι' ὁ Προβελέγγιος.

Μ. — Τὸν εἶδα τὸν ἀσίκην.

Γ. — Αὐτὸν κι' ἐμένα, βρὲ Μαρῆ, ἂν εἶχ' ἡ διαθήκη
θᾶβλεπες διασκέδασης, θᾶβλεπες ἐσπερίδες
πῶ νὰν τις ἀναφέρουνε ὅλες ἡ φημερίδες.

Μ. — Τὸν Ἐμπειρικό τῆς Βλαχίας τὸν εἶδες βρὲ Γιαννάκη;

Γ. — Αὐτὸν πύρρε καὶ ἐβάφτισε τοῦ Σκόλα τ' ἀγγονάκι;
Χιλιάδες στράτες ἔκαμα γιὰ νὰ τὸν ἀνταρῶσω
μὴ συνδρομὴ τοῦλάχιστον κι' ἐκ τούτου νὰ τσεπώσω,

ἀλλ' ἐννοεῖς, μωρὲ Μαρῆ, ἀδύνατον ἐστάθη,
κι' ἔφυγε κι' ἔχασα κι' ἐγὼ τ' αὐτὰ μὲ τὸ καλᾶθι.

=

Ἀρεθαὶρ λοιπὸν Μαρῆ καὶ χαῖρε καὶ ἀγάλλου
πᾶν νὰ μάσω συνδρομὰς ὑπὲρ τοῦ Καρνάβαλου.

Πᾶ νὰ φερέτω ντομινὸ
καὶ μασκαράδα νὰ γενῶ.

Πᾶ νὰ χορέψω βρὲ Μαρῆ,
στὸ μπαλανσὲ τοῦ Σιδερῆ
καὶ στὸ γαϊτανάκι

νὰ φύγουν οἱ συλλογισμοί, νὰ μῶβγη τὸ φαρυάκι·
νὰ μὴ θυμῶμαι θησαυροὺς μεγάλους πῶς ὀρίζω,
κι' ἐν τούτοις θεονήστικος ἀσκόπως νὰ βαδίζω!

ΠΑΡΑΠΟΝΟ

Στὸ θεωρεῖο σου κυττῶ καὶ λιγωμένος μένω
τῇ λάμπῃ τοῦ ματιῶνε σου νὰ βλέπω δὲ χορταίνω.
Κι' ὁμως ἐμὲ ποῦ σὲ κυττῶ ποτὲ δὲν μὲ προσέχεις,
παρὰ σ' αὐτοὺς ποῦ δὲν κυττοῦν ἐκεῖ τὸ νοῦ σου ἔχεις!

Φλάκ-Φλούκ.

ΠΡΟΣΟΧΗ

Εἶναι τοῦ συρμοῦ, ἡ μᾶνα μόνη νᾶναι στὸ σαλόνι,
τὰ παιδάκια τῆς νὰ παίζουν μὲ τὴν δοῦλα στὴν αὐλή.
Θέλει τὴν ἐλευθερίαν τῆς ἡ κυρία σὰν μιλεῖ
σ' ὅποιον μπάζει, σ' ὅποιον βγάζει, νὰ γελά νὰ ξεφαν-
(τόνη-

Μὰ τὴν ἔπαθε μίαν μέρα μίαν ἔμορφη κυρία
στὸ τραπέζι ὁ μπεμπές τῆς λέει ξάφνου τοῦ μπαμπᾶ
« ὁ γιατρός μὲ τὴ μητέρα ἔλεγαν μιὰν ὁμιλία
καθισμένοι πλάι πλάι στοῦ σαλότου τὸ σοφᾶ.

Ὁ γιατρός, μιμὶ ἂν ἔχη τὴν ἐκύτταζε στὰ στήθια
καὶ τῆς ἔδινε φιλάκια γιὰ νὰ πγῇ τὰ γιατρικά »
κι' ὁ μπαμπᾶς τῆς ἀθωότης τοῦ παιδιοῦ του τὴν ἀλήθεια
ἐκατάλαβε κι' ἐμπήκε στὰ μεγάλα ξαφνικά.

Προσοχὴ λοιπὸν μαμάδες τοῦ συρμοῦ εἰς τὰ παιδιὰ
(σας
μὰ περισσότερη κι' οἱ ἄνδρες νᾶχετε στὴν παντριά σας

καὶ βαπτᾶτε ἐλθόντες
μήπως ὁ συνομὸς σᾶς πάσῃ.
ΑΚΩΒΑ ΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΤΡΙΦ
Κυριόπουλος!

ΣΥΝΟΠΤΙΚΟΣ ΟΡΙΣΜΟΣ
ΤΩΝ ΤΑΚΟΥΝΑΔΩΝ

Τῷ φιλότατῳ κυρίῳ Γεωργίῳ Μολφέτα.

Συγγνώμην αἰτοῦμαι παρὰ τοῦ δξυτάτου τὸν νοῦν, εὐσκόμμενος, εὐτραπέλου ἀφηγητοῦ, ἐπιτηδειοτάτου καὶ ἐτοίμου ἀεὶ χαριεντίζεσθαι κυρίου Συντάκτου, ᾧ μάλιστα χαίρω, ὅτι συχνάκις αὐτὸν παρηνώχλησα καὶ αὖθις τολμῶ νὰ παρακαλέσω ὅπως εἰ αὐτῷ βουλομένῳ ἐστίν, τὰ ὀλίγα εἰς τὸ φῶς ἐξενέγκῃ τάδε.

Ἡ λέξις Τακούνας ἐν τῷ ἐνικῷ ἀριθμῷ, γεν-α καὶ ἐν τῷ πληθυντικῷ Τακούναςδες, γεν-ων, ἐτυμολογεῖται παρὰ τὴν Ἰταλικὴν taccone, tacco. ἐν τῇ τῶν Ἰσπανῶν καὶ τῶν Λυσιτανῶν γλώσσῃ tacun καὶ ἐν τῇ νέᾳ Ἑλληνικῇ τακούνιον.

Οἱ τρομεροὶ οὗτοι αἰρετικοὶ τακουνάδες (libera me Domine!) ἀναγνωρίζονται ἐκ τῆς θαυμασίας τὸ μέγεθος καὶ τὸ σχῆμα πτέρνας ὀλίγον τι ὑψηλοτέρως τῶν τεραστίων ὑποδημάτων αὐτῶν, πάντοτε προσποιήτοί σῶφρονες, ψευδευλαβεῖς, ἀενάως τῷ σημείῳ τοῦ Σταυροῦ σφραγίζόμενοι, παρόντες ἀεὶ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, ἄγαν δεισιδαίμονες, πλαστοὶ θεοσεβεῖς, ὑποκριταὶ καθ' ὑπερβολὴν, ὀλίγον ὕδωρ πίνοντες καὶ οὐδέποτε οἶνον, ξηροφαγούντες, σχεδὸν ἄσιτοι μένοντες, ἀνάριστοι, ἀδειπνοὶ, τὰς Κυριακὰς μόνον φάκιον ἐσθίοντες, ὀλίγον ἐργοζόμενοι καὶ ἀεὶ δεόμενοι, μεταβαλόντες τὸ qui laborat orat (ὁ ἐργαζόμενος δέεται) εἰς τὸ qui orat laborat (ὁ δεόμενος ἐργάζεται.), διὰ κοπρόνων καὶ δυσόσμων ὁδῶν ἕνεκα ταπεινοφροσύνης ἐπιτηδὲς διαβαίνοντες, σπανίως λούμενοι, ῥακοφοροῦντες, ὑβρίζοντες τοὺς ἐρευνῶντας τὰς αἰτίας, ἀποκαλοῦντες ἀθέους τοὺς ἐρωτᾶν τολμῶντας, τοὺς ἐλευθερίους ἄνδρας μασόνους καὶ ἁμαρτωλοὺς ὀνομαζόντες καὶ μετὰ θάνατον ἐν τοῖς ἀδίκους καὶ τυμπανιαίοις καταλογιζόμενοι, ἐσφαλμένως τὰς ἱεράς Γραφὰς ἀεὶ κατὰ τὸ δοκοῦν αὐτοῖς ἐρμηνεύοντες, εἰς τὸ ἐσχατον τοῦ μίσους ἐρχόμενοι, εἰς τὴν ἐκκλησίαν εἰσερχόμενοι ταῖς τεραστίαις αὐτῶν πτέρναις κροταλίζουσι, ἀγγέλοντες οὕτω τὴν εἰς τὸν ναὸν θριαμβευτικὴν αὐτῶν εἴσοδον, καὶ τῷ κρότῳ τῶν ποδῶν τὴν ἀρχὴν τῶν τελετῶν κηρύττοντες, διότι πλεῖστοι ὁμαθεῖς ἱερεῖς ἕνεκα εὐλαβείας περιμένουσιν αὐτοὺς, καὶ οὐκ ἄρχονται τῆς λειτουργίας πρὶν ἂν οὗτοι εἰς τὴν ἐκκλησίαν προσέλθωσιν, ἀνειμένην ἔωντες τὴν κόμην, ἢ σπανίως κειρόμενοι, τὰς τρίχας ὑπὸ τῶν προβατικῶν ψαλίδων, καὶ σπανιώτατα ξυρούμενοι τὴν γενειάδα, εἰς μαγείας πιστεύοντες, οἰωνοῖς καὶ ἐνυπνίοις κειθόμενοι, δοξάζοντες ὅτι οἱ κακοὶ δαίμονες αἶρουν τοὺς ἁμαρτωλοὺς νεκροὺς ἀπὸ τῶν τάφων, καὶ τούτους μορμολύκεια καθιστῶσιν, καὶ οἱ αἱ ψυχαὶ τῶν ἀδίκων εἰς διαβόλους μεταβάλλονται, οὐδέποτε συγχρῶμενοι τοῖς κρεοφαγοῦσι, τοῖς ἀβροδιαίοις καὶ τρυφεροῖς καὶ τοῖς μυραλοφουμένοις, πικρῶς ἐκείγοντες τοὺς λέγειν τινὰ ἡ-κεοαίαν τῶν ἐν τῷ ναῷ ἀναγιγνωσκομένων τολμήσαντας νὰ παραλίπωσι, μέγαν θόρυβον ποιοῦμενοι καὶ

κατ' αὐτῶν μαινόμενοι, δεινῶς ὀργιζόμενοι διὰ τὴν πρὸς τὴν νηστείαν ὀλιγωρίαν καὶ τὴν τέλεσιν τῶν ἀτελευτήτων προσευχῶν καὶ γονυκλισιῶν, ἀπαύστως γογγύζοντες κατὰ τῶν ἁμαρτωλῶν καὶ πολλὰ αὐτοῖς καταρώμενοι, τοὺς ἐκκλησιαστικὴν ἁρμονικὴν μουσικὴν ἀκροωμένους, κατ' αὐτοὺς δαιμονικὴν, ἀναθεματίζοντες, ἀενάως κακολογοῦντες, εἰλικρινῶς οὐδένα ἀγαπῶντες, οὐδέποτε τὰς κόμας κτενίζόμενοι, καὶ ἀκαταπαύστως πρὸς τοὺς φθείρας πολεμοῦντες, καὶ μυρίοις ἄλλοις τέρασι χρώμενοι, ὧν ἡ ἀφήγησις τρόμον ἐμπνέει, καὶ τέλος οὐδὲν πιστεύοντες.

ΓΕΡ. Β. ΠΙΝΙΑΤΩΡΟΣ.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Ὁ κ. Χριστόφορος Βαλιάνος ἐτέλεσε τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἐν Κεραμναῖς μεγαλοπρεπὲς μνημόσυνον ὑπὲρ τῆς ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ θείου τοῦ Παναγῆ Βαλιάνου. Πλήθος κόσμου παρέστη ἐν αὐτῷ ἐξ ὅλων τῶν χωρίων τῆς Λεσβαθοῦς ὡς ἐπίσης καὶ ἀρκετοὶ ἐξ Ἀργοστολίου.

— Αὖριον Κυριακὴν περὶ ὧραν 11 τελεσθήσεται ὑπὸ τοῦ Δήμου Κρανίων μέγα μνημόσυνον ἐν τῷ ναῷ τοῦ Σωτῆρος ὑπὲρ τοῦ μεγάλου ἡμῶν εὐεργέτου Παναγῆ Βαλιάνου. Ἀπασαὶ αἱ πολιτικαὶ καὶ στρατιωτικαὶ ἀρχαὶ προσκεκλήθησαν νὰ παρευρεθῶσιν.

— Ἐκτὸς τοῦ κ. Θ. Κουρούκλη ἐπίσης λαμπρὸν ἐπιμνημόσυνον λόγον ἐξεφώνησε κατὰ τὸ ὑπὲρ τοῦ Βαλιάνου μνημόσυνον ἐν Ληξουρίῳ ὁ ἐξ Ἀργοστολίου ἑλληνοδιδάσκαλος κ. Δ. Παξυνόπουλος.

— Εὐχαιρίστως μανθανομεν καὶ ποιούμεθα γνωστὸν ὅτι ὁ ἐν Λονδίνῳ διαμένων συμπολίτης ἡμῶν κ. Μ. Κοριαλένιας συνεισέφερεν δραχ. 2,000 πρὸς ἔκδοσιν τοῦ συγγράμματος τοῦ λογιῶν ἡμῶν φίλου κ. Η. Τσετσέλη τοῦ περὶ Κεφαλληνίας διαλαμβάνοντος. Ἐλπίζομεν ὅτι τὸ εὐγενὲς διάβημα τοῦ ἀξιοσεβάστου κ. Κοριαλένια θὰ μιμηθῶσιν καὶ ἄλλοι ὅπως συλλεχθῇ οὕτω τὸ ἀναγκαῖον ποσὸν πρὸς ἔκδοσιν τοῦ μνησθέντος ἔργου.

— Ἀπὸ σήμερον ἀρχίζει ἐν Ληξουρίῳ τὸ μπαζάρ ὑπὲρ τῆς ἐκεῖ φιλαρμονικῆς. Καλὸν εἶναι νὰ τὸ ἐπισκεφθῶν αἱ κυρίαί μας.

Τὴν δεκάτην Ἰανουαρίου ἀπεβίωσεν ἐν Οὐγγαρίᾳ ὁ συμπολίτης μας Μιλτιάδης Κακουράτος νέος κάλλιστος, φιλόπονος καὶ λαμπρὰς μορφώσεως, προσβληθεὶς ἐξ ὕψους μηνιγγίτιδος. Συλλυπούμεθα ἐγκαρδίως τὴν σκληρῶς δοκιμασθεῖσαν σύζυγον, ὡς καὶ τὸν πένθερόν του ἱερέα Χωραφῶν.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΤΗΣ Ν. ΚΟΤΤΡΙΑΝΟΥ.